

VOLEBNÍ **PROGRAM**

ODS.EU
volby 09

Vážení spoluobčané,

jsou před námi volby, které významně napoví, na čí straně je v České republice většina. Zda na straně svobody a odpovědnosti, nebo na straně návratu ke starým pořádkům a populismu. Na straně opravdového evropanství, nebo faktického pošilhávání na východ.

Ústředním slovem volebního programu ODS je slovo řešení. Jsem přesvědčen, že jinak tomu v současné době ani být nemůže. Občanská demokratická strana přinesla řešení, která uchránila Českou republiku před tvrdšími dopady krize. Během předsednictví v EU jsme prosadili společná řešení, která jsou v zájmu českých občanů a firem. A nyní nabízíme odpovědná řešení místo populismu a strašení. Řešení, která do budoucna budou lidem pomáhat, ne škodit.

Občanská demokratická strana je jedinou zárukou, že úspěšně započatá řešení se budou nadále realizovat a nebudou nahrazena nebezpečnými sliby, které znamenají pouze růst dluhů a nezaměstnanosti. Za dva roky vlády jsme dokázali splnit smlouvu ODS s občany plánovanou na čtyři roky. V koaliční vládě jsme připravili a prosadili opatření, která stabilizovala veřejné finance a zdravotnictví, opatření, která zastavila růst dluhů a přinesla nám 80 miliard navíc, které můžeme nyní věnovat na boj s krizí. To vše při poklesu daní pro občany i firmy a růstu reálných peněz.

Za tři měsíce předsednictví EU jsme dokázali vyřešit plynovou krizi a uchránili tak před jejími dopady Českou republiku. Prosadili jsme společný evropský postup proti krizi, který odmítá protekcionismus a neúměrné zadlužování. Ochránili jsme tak české banky, firmy a občany před dopady případných diskriminačních opatření a porušováním Paktu stability, což by nám bránilo přijmout společnou měnu euro. Dosáhli jsme také dohody členských zemí o možnosti snížit DPH zejména u služeb, což pomůže českým živnostníkům udržet firmy a pracovní místa. ČSSD a KSČM neodpovědně zabránily pokračování našeho předsednictví a nenávratně tak poškodily postavení naší země v Evropě. Je smutné, že dvě desítky let po pádu železné opony a pět let po přijetí do EU jsme byli společným hlasováním socialistů a komunistů vrženi zpět směrem na východ, že zvítězil revanšismus a závist nad demokratickou zralostí a odpovědností vůči půl miliardě Evropanů.

Přesto jsme byli úspěšní a dokázali jsme zařadit Českou republiku po bok takových lídrů EU, kterými před námi byly Německo či Francie.

ODS jako strana brání svobodu ve všech jejích podobách vždy stavěla aktivitu proti pasivitě, odpovědnost proti populismu, výsledky proti slibům. Dnes, v čase krize, prosazujeme skutečná řešení místo falešných „jistot“. Česká republika potřebuje řešení krize místo jistoty krize. Čeští pracovníci potřebují řešení nezaměstnanosti místo jistoty nezaměstnanosti. České rodiny a důchodci potřebují řešení sociálních problémů místo jistoty sociálních problémů. Česká ekonomika potřebuje řešení energetické bezpečnosti místo jistoty energetické závislosti. Evropa potřebuje řešení místo strašení.

Vážení spoluobčané, jsem plně připraven bojovat za tato řešení. A jsem připraven bránit tomu, aby dvacet let po pádu totality nadále platilo tehdejší heslo „Zpátky do Evropy“, ne pouze jeho první slovo – „Zpátky“. Potřebuji však k tomu vaši podporu. Podporu všech odpovědných občanů České republiky.

Mirek Topolánek, předseda ODS

Vážení čtenáři, voličky a voliči,

letošní volby do Evropského parlamentu se odehrávají za zvláštních okolností. Česká republika – jako předsednická země EU – měla v prvním pololetí tohoto roku jedinečnou příležitost se zapsat do dějin evropské integrace, zvýšit svou mezinárodní prestiž, prokázat své organizační i vyjednávací schopnosti. Česká vláda pod vedením ODS se výkon předsednické funkce v Evropské radě dařil. Bohužel zvítězila krátkozrakost, politická rivalita, úzkoprské stranické zájmy. Socialisticko-komunistické opozici se podařilo bezdůvodně svrhnout vládu právě uprostřed předsednictví. Pověst České republiky šla stranou. Škody, tímto neodpovědným krokem způsobené, budeme dlouho a těžce napravovat.

Mějme to, prosím, všichni na paměti, až půjdeme 5. a 6. června k evropským volbám. Ti, kdo se zaklínají Evropskou unií a evropskou integrací na každém kroku – zejména Jiří Paroubek a ČSSD – ukázali, že se jedná jen o prázdnou rétoriku. A není to jediný příklad. Sociální demokraté se rádi ohánějí svými volebními tezemi a svým mezinárodním zakotvením. Ve skutečnosti ale nejsou schopni vytvořit vlastní, autonomní evropský program pro Českou republiku. Ve všem se plně podřizují nadnárodním stranickým centrálám- ať už je to Socialistická Internacionála nebo Strana evropských socialistů. Činí tak bez ohledu na to, zda je to pro náš stát a jeho občany výhodné či nikoliv. Jenom důsledně opisují a papouškují to, co někde jinde vytvořil a vymyslel někdo jiný. To bohužel z naší nedávné historie dost dobře známe. Vládly nám také různé „internacionály“, které ovšem byly převodovou pákou cizích zájmů a ideologií.

ODS volí odlišný přístup. Hlavním kritériem je pro nás zájem této země a jejích občanů. Tímto prizmatem se vždy díváme na všechny kroky a všechna opatření, která jsou na evropské úrovni připravována. Nejsme kverulanti, chceme se dohodnout, hledáme společné průsečíky a jmenovatele s ostatními členy EU. Od nikoho si však nenecháme nic diktovat a k ničemu se nedáme nutit. Žádná nadnárodní politická organizace pro nás nikdy nebude víc, než náš závazek vůči naší zemi a vám – našim voličům. To je to zásadní, co nás odlišuje od ČSSD.

Uplynulých pět let bylo pro nás premiérou na půdě Evropského parlamentu. ODS odehrála svůj part důstojně a hlavně viditelně. V mocenských koridorech Bruselu a Štrasburku jsme se neztratili – na rozdíl od mnohých jiných, kteří tam nastupovali s velkou ústími prohlášeními a dnes o nich nikdo nic neví. Zaručuji vám, že když se v Evropském parlamentu řekne „ODS, Česká republika“, každý ví, o koho jde a jaký program představujeme. Nedali jsme přednost pohodlné, leč neviditelné existenci a přežívání. Nebáli jsme se jít do střetu, když šlo o zásadní věci – a to i v případech, kdy jsme předem věděli, že prohrajeme. Stejně tak jsme však uměli a chtěli hledat dohodu tam, kde to bylo možné.

V příštím volebním období se budeme chovat stejně. Nemáme důvod měnit své zvyky. V politice platí heslo – není třeba být milován, ale je třeba být respektován. ODS dnes představuje na evropské politické scéně respektovanou sílu. Tento kapitál nerozměníme na drobné, nestaneme se přívěskem nějaké nadnárodní frakce nebo loutkou jiných, silnějších evropských hráčů. To vám mohu s klidným svědomím slíbit, protože vím, že tento slib dodržíme.

Jan Zahradil, předseda europoslaneckého klubu ODS,

lídr kandidátní listiny ODS do EP

Obsah

Úvod	7
1. Řešení proti krizi	11
2. Řešení pro zachování pracovních míst	14
3. Řešení pro spravedlivý sociální systém	17
4. Řešení pro energetickou bezpečnost	21
5. Řešení pro ČR v EU	26
Závěr	34

Úvod

ODS a evropská politika: střízlivě, prakticky a realisticky

Evropská unie je výrazem vůle a ochoty jejích členských států a evropských národů spravovat společně věci společného zájmu. Do tohoto prostoru spolupráce tradičně a přirozeně patříme. K evropské integraci přistupujeme aktivně, s vědomím našich národních zájmů i reálných možností. Integrace pro nás není cílem, ale prostředkem k dosažení prosperity České republiky a jejích občanů. Bez předsudků, ale i bez zbytečných iluzí hledáme ve sjednocené Evropě způsoby, jak toho dosáhnout. Důkladná analýza a realistické hodnocení jsou základem profesionální a hlavně účinné evropské politiky.

Končí období napjaté stability

Po dlouhém období, kdy proti sobě stály dva politické bloky – euroatlantický a sovětský, teď prožíváme období, kdy vyhrocená polarita mizí. Lze očekávat, že ve světě bude vedle sebe existovat větší počet různých uskupení, jejichž postavení a vliv budou relativně vyrovnané. Nebudou to jen globální aktéři, jako je USA, EU, Rusko či Čína, ale i řada nových regionálních hráčů státního, nestátního i nadstátního charakteru: dynamicky se rozvíjející státy jako Indie či Brazílie, mezinárodní instituce jako Mezinárodní měnový fond a Světová banka či regionální uskupení typu OPEC či Mercosur. Tento pohyb ústí ve větší rozmanitost a proměnlivost mezinárodního systému. Zároveň se tím snižuje pravděpodobnost vzniku stabilního a předvídatelného mezinárodního prostředí.

Klíčová je pružnost a akceschopnost

Aby kterýkoliv stát v takto složitých podmínkách dokázal hájit své zájmy, musí být schopen rychle a pružně reagovat na proměnlivé mezinárodní prostředí. Zejména pro sledování ekonomických zájmů – jak se právě teď ukazuje – je schopnost pružné reakce mimořádně důležitá. Důležitější než velikost politického nebo hospodářského celku, jehož je daný stát součástí. Tím spíše, že právě ekonomika a výkonnost rozhodujícím způsobem určují mocenské a politické postavení státu nebo uskupení.

Rostoucí význam ekonomiky v mezinárodních vztazích jde ruku v ruce s globalizací. Tedy s propojováním a vzájemným ovlivňováním ekonomických a politických subjektů.

Výsledkem je pak zostřené soupeření o podíl na globálním bohatství, sílící tendence k utváření ochranářských bloků. Probíhající globální finanční a ekonomická krize tyto trendy potvrdila a prohloubila.

Jednotná Evropa a národní zájem

Ukazuje se, že sice dokážeme vytvořit ohromné ekonomické a politické celky, nejsme však schopni je účinně kontrolovat a řídit. Debata uvnitř Evropské unie o řešení finanční a ekonomické krize to potvrzuje. Velikost v tomto případě není řešením, ale naopak často příčinou problémů. Jedním z průvodních jevů světových krizí je rozpad příliš velkých hospodářských celků a příliš složitých transakčních a kontrolních systémů.

Krize na finančních trzích a následné ekonomické zpomalení byly opravdovým testem přidané hodnoty evropské integrace. Prověřily aktivní solidaritu mezi členskými státy a unijními orgány. Někteří z hospodářské recese vyvozují potřebu větší globální koordinace a tužší regulace. Reálný vývoj však naznačuje něco jiného.

Hledání univerzálního přístupu k řešení ekonomické krize v Evropě nutně narazí na potíže. Nelze totiž přehlédnout, že jednotliví členové EU se nacházejí v rozdílné fázi ekonomického cyklu a vývoje. Některé členské státy jsou malé, otevřené a závislé na vývozu, některé jsou větší se silnou domácí spotřebou nebo vysokým podílem dovozu. Odtud i rozdílné zájmy, které vlády jednotlivých členských států sledují, a rozdílná ekonomická a politická opatření. Pokud je pro sledování jejich národních zájmů výhodná spolupráce na úrovni EU, volí tuto cestu. V opačném případě mají tendenci posilovat své vlastní domácí ekonomické a politické nástroje. Strategické cíle Evropské unie ustupují potřebě uspokojit domácího voliče. A to rychle a hned.

Dvě cesty pro Evropskou unii

Pokud jde o EU, je možno pozorovat, že tento ambiciózní projekt do značné míry již vyčerpал svůj sjednocující potenciál. S přibývajícím počtem a různorodostí členů je stále obtížnější zaručit jejich „disciplinovanost“. Na jedné straně vládne evropské rétorice duch poválečného federalistického ideálu. Na druhé si především silné členské státy začaly znovu uvědomovat, že bude nutné položit základy nové vnitřní hierarchie. Proto jsme svědky smluvního zavádění zjednodušených rozhodovacích procesů (euroústa-

va, Lisabonská smlouva). Tyto dokumenty v konečném důsledku spíše podporují tendence velkých členských států monopolizovat evropskou integraci ve prospěch svých národních zájmů. To dříve či později narazí na nesouhlasné reakce dalších členských států a jejich občanů.

EU proto čeká v příštích letech zásadní debata nad jejím budoucím charakterem a směřováním. Možná východiska jsou v zásadě dvě:

a) budovat uzavřený mocenský regionální blok s co největší mírou právní, politické a ekonomické jednoty – jakýsi „stát Evropa“,

b) jít cestou pružného, ekonomicky otevřeného a dále se rozšiřujícího celku, který povede ke koncepci „flexibilní“ či „variabilní“ integrace.

ODS je dlouhodobě přesvědčena, že scénář jednostranné a tuhé unifikace není v souladu s českými národními zájmy. Proto hodlá v budoucnu působit na evropské politické scéně včetně Evropského parlamentu tak, aby byla schopna společně s podobně smýšlejícími politickými silami představit alternativu doposud převládajícím představám o EU, které podle našeho názoru neodpovídají realitě 21. století.

Řešení místo strašení

Volební strategie ODS se neopírá o katastrofické scénáře, nesnaží se voliče vyděsit. Tím neztrácíme čas a energii a hledáme konstruktivní řešení.

Ukazuje se, že hospodářská recese posiluje tendence členských států EU jít při ochraně sociálních a hospodářských zájmů občanů vlastní cestou. Prohloubí se tak mezivládní charakter integrace a rozdílný postoj jednotlivých států ke společnému postupu.

Toho není třeba se bát. Není potřeba tímto scénářem strašit. ODS takový vývoj dlouhodobě předpokládala – umíme s ním pracovat, sklízíme plody našeho střízlivého postupu. Jsme realisté, vnímáme přirozený vývoj. Proto náš přístup k EU formulujeme do dvou základních strategických přístupů:

1. Národní zájem

Tam, kde nebude možno dosáhnout dohody na úrovni EU nebo tam, kde se individuální opatření ukáží jako účinnější, nebude ODS váhat s prosazováním vlastní národní strategie, ať už jde o opatření proti ekonomické recesi nebo sociální ochranu občanů.

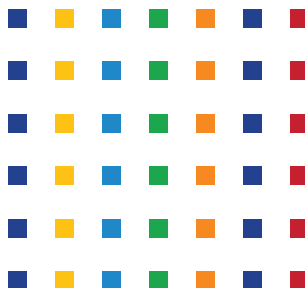
2. Silná Evropa

Naopak nepochybujeme, že jsou oblasti, kde se možnosti individuálních států ukazují jako naprosto nedostatečné a kde bude nutné integraci naopak prohloubit. Ani zde nebudeme váhat s prosazováním co „nejevropštějšího“ postupu. Typickým příkladem je oblast dosud podceňované energetické politiky a bezpečnosti.

Z těchto principů jsme vycházeli při formulaci pětice témat, která pokládáme v současné době za zásadní a která podstatně rozhodují o našem budoucím postavení v evropském prostoru:

- jak se budeme potýkat s ekonomickou krizí,
- jak ubráníme vysokou zaměstnanost a životní úroveň občanů,
- jak vybudujeme spravedlivý sociální systém,
- jak zajistíme energetickou bezpečnost,
- jak budeme Českou republiku a její zájmy hájit v EU.

Právě různá míra „národního“ a „evropského“ přístupu při hledání řešení je pro tyto oblasti typická.

1. Řešení proti krizi

Současná ekonomická situace

Ekonomická krize vznikla za hranicemi České republiky

- Ekonomika České republiky je provázána s ekonomikami ostatních vyspělých zemí, především Evropské unie. Proto se jí nemohou vyhnout dopady současného celosvětového hospodářského útlumu. Tato krize nevznikla v České republice, ale za jejími hranicemi. Naše země je významně proexportně orientovaná. Proto je doba a rychlost obratu vázána do značné míry na zlepšení situace v okolních vyspělých zemích. Nicméně i tak je třeba hledat jakýkoliv prostor pro zlepšení hospodářské situace země. A to prostředky, které má Česká republika k dispozici a nad nimiž má kontrolu.

České republice se vyhnuly potíže bankovního sektoru

- Česká republika patří mezi jediné tři země ve společenství 30 vyspělých států OECD (spolu se Slovenskem a Mexikem), kterým se vyhnula globální finanční krize. Naše banky jsou v dobrém stavu, což je solidní základ pro řešení dopadů dnešní ekonomické recese.

Reforma veřejných financí zbrzdila dopady hospodářského útlumu

- Dnes se prokazuje, že reforma veřejných financí byla přijata v pravý čas. Jejím hlavním cílem bylo zbrzdit neudržitelný růst sociálních mandatorních výdajů, tedy výdajů povinných ze zákona. Politika vlád sociální demokracie hrozila rozvratem veřejných financí, tempo zadlužování státu by bez reforem nebezpečně narůstalo. Výsledkem opatření koaliční vlády vedené ODS byl v roce 2008 nejnižší schodek státního rozpočtu od roku 1997 ve výši 19,4 mld. Kč. Pokud by se neuskutečnila reforma veřejných financí, byl by tento deficit až o 80 mld. Kč vyšší. O to dramatičtější by byly dopady současného vývoje na naši ekonomiku a na stav veřejných financí.
- Dalším významným krokem, který zmírnil dopady krize na občany, je snížení sociálního pojištění, platného od letošního roku. Znamená další zvýšení čistých příjmů v době, kdy v porovnání s rokem 2008 významně poklesla inflace.

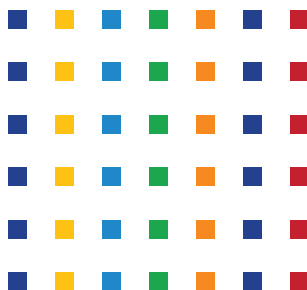
Hlavním cílem je udržet zaměstnanost

- Prosazujeme protikrizová opatření, jejichž cílem je především udržet zaměstnanost a stabilitu veřejných financí. Neúměrný nárůst zadlužování považujeme za velkou hrozbu. Řada opatření byla spuštěna už loni na podzim a začátkem letošního roku, další jsou schvalována postupně. Předpokládáme, že se díky nim podaří ušetřit 50 až 70 tisíc pracovních míst

Mezi významná protikrizová opatření patří:

- Zavedení slev na sociálním pojištění pro zaměstnavatele, které uchrání pracovní místa zaměstnanců především s nízkými a středními příjmy.
- Zrychlení odpisů majetku, které pomůže především podnikatelům.
- Změna nedokonalého insolvenčního zákona, zděděného po vládě sociální demokracie, výrazněji ochrání zaměstnance v době, kdy je na podnik vyhlášen konkurz (umožnil například vyplatit sklářům zpětně tři měsíční platy.) Především je teď možné restrukturalizovat podniky v platební neschopnosti. To znamená zachování životaschopných podniků, které byly dříve kvůli platební neschopnosti odsouzeny k likvidaci.
- Zaměstnavatelé mohou čerpat miliardy z Evropského sociálního fondu na zvyšování kvalifikace těch zaměstnanců, kteří by jinak byli ohroženi propouštěním.
- Další podrobnější informace o protikrizových opatřeních naleznete na www.ods.cz.

Výhrady sociální demokracie a odborů, že vláda proti krizi nepodniká potřebné kroky, jsou laciné a zcela neodpovídají realitě. Návrhy ČSSD, spočívající v populistickém zvyšování výdajů, se zcela míjejí se současnými potřebami naší ekonomiky a krizi by jen prohloubily.

Co dále prosazujeme

Snížení daní

Chceme pokračovat ve snižování celkové daňové zátěže obyvatel a firem. Celkové daňové zatížení v České republice stále není uspokojivé, i když došlo v poslední době k významnému posunu. Nízké daně občanů a zaměstnavatelů znamenají více peněz na osobní spotřebu a investice. Povzbuzují přirozenou poptávku, vrací peníze do ekonomiky.

Snížení administrativy

Firmy i živnostníky stojí ročně administrativa přes 80 miliard korun ročně. Tyto náklady se dají snížit minimálně o pětinu. Státní úřady by měly zasahovat do chodu firem pouze v nejnútnejších případech a nechat je podnikat. Ušetřené prostředky pak firmy a živnostníci mohou nasměrovat do dalšího rozvoje a zaměstnávání nových pracovníků.

Zjednodušení podnikatelského prostředí

Daňový systém i další legislativa je pro firmy i občany zbytečně komplikovaná. Jasná a srozumitelná pravidla povedou k eliminaci šedé ekonomiky, vyšší právní jistotě a snižování korupce, daňových a účetních podvodů. Ve svém důsledku to povede ke zvýšení ekonomického růstu, a tím i mezd a plnění státního rozpočtu.

Podpora českých firem v zahraničí

Největším problémem v období hospodářské recese je pro české firmy odbyt na zahraničních trzích. Podpořením obchodní diplomacie můžeme zvýšit povědomí o českých firmách jak na západních, tak na východních trzích. Taková investice se nám zpětně vrátí v ekonomickém růstu. Zároveň takové opatření nenabourává tržní principy, protože firmy svedou o nové zakázky konkurenční boj.

Zvýšení tlaku na liberalizaci světového obchodu

V historii byla vždy liberalizace světového obchodu doprovázena hospodářským růstem. Proto musíme na mezinárodní úrovni zvýšit snahu o liberalizaci v mezinárodním obchodu. Ústupky musí provést jak rozvojové trhy, které se musí otevřít vyspělé části světa, tak i Evropa a Spojené státy v oblastech, kde prosazují ochranná opatření, zejména v zemědělství. Čeští spotřebitelé budou mít levnější potraviny a druhotně tím pomůžeme bojovat s globální chudobou.

2. Řešení pro zachování pracovních míst

Zcela podporujeme čtyři základní svobody EU včetně volného pohybu pracovních sil. Na druhé straně je ovšem ODS přesvědčena, že nastavení podmínek na domácím pracovním trhu musí primárně zůstat v rukou české vlády. Vláda musí mít možnost v případě potřeby zabránit zneužívání podmínek na pracovním trhu v neprospěch vlastních obyvatel.

Pracovní trh

Vlády sociální demokracie po sobě zanechaly nepružný pracovní trh, který nemotivoval lidi k aktivnímu chování. I díky tomu od roku 1999 do roku 2006 nezaměstnanost vysoce přesahovala 400 tisíc lidí, přestože ekonomika České republiky rostla a nebyla zasažena dopady vnější ekonomické krize jako nyní. Od srpna 2002 do srpna 2006 činila průměrná výše nezaměstnanosti 515 tisíc, v únoru 2004 dosáhla rekordní hodnoty 570 tisíc, což výrazně přesahuje současné hodnoty.

I tato fakta ukazují, že jsou nezbytné reformy sociálního systému. Změnit se musí i zákoník práce, který neúměrně upřednostňuje vliv odborů, což napadl svým rozhodnutím i Ústavní soud.

Vše nasvědčuje tomu, že ČSSD opět hodlá navázat na „osvědčené“ postupy: zvyšování daňové zátěže zaměstnavatelů, neochota zpružnit pracovní trh a krátkodeché „uplácení“ voličů zvýšenými sociálními dávkami. Důsledkem nemůže být nic jiného než stagnace, pasivita a ztráta konkurenceschopnosti. Tedy dlouhodobě vysoká nezaměstnanost a nebezpečné tempo zadlužování státu.

Sociální reformy zpružnily trh práce

Sociální systém má vytvářet prostředí, kdy i práce za nižší mzdu je výhodnější než „pobyt“ na sociálních dávkách. Změny, které vláda provedla, se projevily v roce 2008 výrazným snížením nezaměstnanosti, která v červnu poklesla na 298 tisíc (5 %).

Nejvýznamněji se změny sociálního systému projevily u dlouhodobě nezaměstnaných nad jeden rok, jejichž podíl dosahoval za vlád ČSSD až 50 % z celkového počtu nezaměstnaných. Na konci roku 2008 se tento podíl snížil pod 30 %.

Proto považujeme za nezbytné pokračovat ve změnách sociálního systému směrem k svobodnějším podmínkám na trhu práce, výhodným jak pro zaměstnance, tak pro zaměstnavatele.

Neustálé strašení, že pružný trh práce omezí práva zaměstnanců, je pouze výsledkem neznalosti základních ekonomických principů. Opak je pravdou. Pružný trh práce umožní větší smluvní volnost mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, což přináší pozitiva na obou stranách. Zaměstnanec tak může vyjednávat i o podmínkách, které nyní pevně stanoví zákoník práce, a když nebude spokojen, bude přechod k jinému zaměstnavateli daleko jednodušší. To si samozřejmě uvědomí i firmy a začnou o své zaměstnance bojovat a nabízet jim lepší podmínky. Nepružný trh práce naopak firmám neumožňuje nabírat více zaměstnanců, protože se obávají, že v případě výpadku produkce by se nemohly se zaměstnancem dohodnout na podmínkách, které odpovídají aktuální situaci. Výsledkem je, že zaměstnanec zůstává v evidenci úřadu práce...

Co dále prosazujeme

Česká republika postupně ztrácí pověst země s levnou pracovní silou a firmy se tak daleko častěji rozhodují mezi námi a východem. Řešení je ve snižování nákladů práce na straně jedné a současné zvyšování kvalifikace na druhé straně. Tak bude dlouhodobě výhodné jak pro zaměstnance, tak pro zaměstnavatele zaměstnávat za dobrou mzdu.

Snížení nákladů práce

Náklady práce, tedy daně a odvody patří v Česku stále mezi nejvyšší v zemích OECD. Stále existuje prostor, jak nabídnout firmám pracovní sílu za výhodnějších podmínek než jinde. Vydělá na tom pak český zaměstnanec.

Zvyšování kvalifikace zaměstnanců

Přibližně do dvaceti let budou občané České republiky vydělávat tolik co Němci nebo Rakušané. To je fakt, na který se musí ekonomika i politici připravit. Abychom byli nadále schopni konkurovat, musíme nabídnout kvalifikované zaměstnance. Znalostní

ekonomika s vysokou přidanou hodnotou práce je pro nás jedinou alternativou.

Stát může podporovat kvalifikace přímo prostřednictvím úhrady nákladů na vzdělávání zaměstnanců (například v období hospodářské recese).

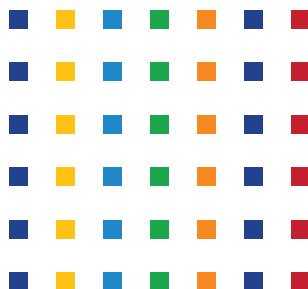
Nebo nepřímo prostřednictvím daňových zvýhodnění vzdělávání jak pro zaměstnance, tak pro jejich zaměstnavatele.

Podpora vědy a výzkumu

Zvýšený důraz na znalostní ekonomiku musí být doprovázen také zvýšenými výdaji na vědu, výzkum a inovace. Ve vyspělých zemích se na této oblasti podílí z poloviny soukromý a z poloviny státní sektor. Musíme oba tyto pilíře posílit. Jak přímými investicemi státu do vědeckých pracovišť, tak daňovou či jinou podporou firem, které investují do výzkumu.

Výstavba infrastruktury

Českou republiku v příštích několika letech čeká dostavba dálniční sítě a železničních koridorů. Velké infrastrukturní investice znamenají zakázky pro české firmy a pracovní příležitosti pro české zaměstnance. S pomocí evropských fondů půjdou do infrastruktury v příštích letech stovky miliard korun, které vytvoří desítky tisíc pracovních míst.

3. Řešení pro spravedlivý sociální systém

Sociální systémy se přirozeně vyvíjely v různých zemích různou cestou. To, co je v jedné zemi běžné, se jinde neuchytilo. Proto ODS prosazuje, aby odpovědnost za sociální systém nebyla převáděna na celoevropskou úroveň, ale zůstala v rukou národních vlád, které nejlépe znají poměry a zvyklosti ve své zemi.

ČSSD zanechala nákladný a neadresný sociální systém

Vláda sociální demokracie zanechala dědictví v podobě málo adresného a vysoce nákladného sociálního systému. Pokud by se neuskutečnila reforma veřejných financí, narostly by sociální výdaje od roku 2008 o téměř 70 mld. Kč. Takový skokový růst výdajů si nemohou dovolit ani vyspělejší ekonomiky. Proto bylo nutné přikročit k provázaným změnám v sociálním a daňovém systému. Vyplácení některých sociálních dávek bylo kompenzováno snížením daní, především výrazným a adresnějším zvýšením daňových slev.

Rodiny s dětmi na reformě vydělaly

Výsledky reformy veřejných financí za rok 2008 ukazují, že zaměstnanci s dětmi uspořili na daních více, než by dostali od státu formou státní sociální podpory. Růst čistých peněžních příjmů rodin zaměstnanců s dětmi dosáhl v roce 2008 meziročně 9,7 % a byl vyšší než meziroční zvýšení životních nákladů zaměstnanců 5,8 %. Životní úroveň zaměstnanců s dětmi tedy v roce 2008 stoupla téměř o 4 %. Čisté peněžní příjmy zaměstnanců s dětmi přitom rostly rychleji než zaměstnanců bez dětí. Rodiny s dětmi tedy na reformě vydělaly.

Výdaje na sociální služby se zvýšily dvojnásobně

Celkové výdaje do oblasti sociálních služeb vzrostly ze 13 mld. Kč v roce 2006 na 25 mld. Kč v roce 2008 a s podobnou částkou se počítá i v roce 2009. Přesto musí být tento systém upraven, aby z něj část peněz neunikala a dostávala se v první řadě k potřebným.

Čtyři valorizace důchodů

Průměrná výše důchodů se vlivem čtyř valorizací zvýšila od ledna 2007 do ledna 2009 celkem o 1658 Kč. V letošním roce přesáhne průměrný důchod 10 tisíc Kč a jeho reálná hodnota bude nejvyšší od roku 1989. Péče o seniory však dlouhodobě není na odpovídající úrovni a zasluhuje stále větší pozornost.

Omezujeme možnost zneužívání sociálních dávek

Před reformou byla nedostatečně penalizována nelegální práce a zneužívání sociálních dávek. Výrazně jsme zvýšili pokuty zaměstnavatelům za umožnění nelegální práce. Prosazujeme bránění možnosti zneužívání sociálních dávek výplatou jejich částí například v poukázkách nebo strháváním dlužných částek za nájemné přímo na účet majitelů nemovitostí.

První etapa důchodové reformy stabilizovala důchodový systém

Základním důvodem důchodové reformy je demografický vývoj České republiky. Prudce narůstá počet osob starších 60 let a zároveň klesá počet ekonomicky aktivních lidí. Za tímto trendem stojí v zásadě pozitivní faktor. Za posledních 15 let se zvýšila střední délka dožití o 4 roky. To je jeden z nejrychlejších růstů v Evropě. Zároveň se počítá s tím, že každých šest let naroste střední délka dožití zhruba o další jeden rok. Přes doporučení všech renomovaných institucí a ekonomů ČSSD dlouhodobě reformu důchodového systému odkládala.

První etapa reformy, kterou jsme prosadili, přispěje k lepší finanční udržitelnosti důchodového systému a dlouhodobě ho stabilizuje na 30 let. Přesto bude nutné v reformě pokračovat. Strašení sociální demokracie údajnou privatizací důchodového systému je zcela zavádějící a neodpovídá realitě. Bez důchodové reformy by došlo v blízké budoucnosti k výraznému prohlubování schodku důchodového systému. To by pochopitelně vedlo k výraznému snížení životní úrovně důchodců.

Sociální demokracie se opět rozhodla vsadit na líbivou politiku, že všechno slíbí všem. Bez ohledu na to, kdo tyto sliby zaplatí. Cenou za tyto „jistoty“ může být nejistota splácení těchto drahých slibů v blízké budoucnosti. Tak to vidíme například

v Maďarsku, kde stát už nemá peníze na financování drastického dluhu. Většina vyspělých evropských zemí (i těch, kde vládnou socialistické vlády) si je přitom vědoma neudržitelnosti nákladných sociálních systémů a je nucena je postupně reformovat.

Co dále prosazujeme

Adresný sociální systém

Sociální dávky musí směřovat skutečně k těm, kteří je potřebují. Plošné rozdávání dávek je pouze kupování voličů na úkor budoucnosti našich dětí. Proto je naší prioritou snižovat daně, aby lidé mohli sami rozhodovat, jak své peníze využijí. Cílené dávky naopak pomáhají plnit sociální roli státu a motivují ostatní k ekonomické činnosti. Člověk musí mít jistotu, že v případě nezaviněné nouze mu stát pomůže. Na druhé straně musí být zodpovědný za sebe a svou rodinu v situacích, kdy se mu vede dobře.

Sladění práce a rodinného života

Sociální systém by měl lidem umožnit možnost volby. Rozhodnout se, jak dlouho se naplno věnovat péči o dítě a kdy se vrátit zpět do zaměstnání. Tomu musí odpovídat i výše sociálních dávek. Každý má jinou představu a stát by měl ctít svobodu rozhodování. První kroky jsme učinili zavedením třírychlostní rodičovské dovolené (2, 3 a 4 roky) s odstupňovanou výší rodičovského příspěvku.

K lepšímu sladění pracovního a soukromého života prosazujeme rozšíření nabídky alternativních forem hlídání předškolních dětí, ať už jsou to finančně zvýhodněné miniškolky zřizované firmami, obcemi nebo neziskovým sektorem, nebo legalizace rodinného hlídání. Celý systém má být co nejjednodušší, prostý byrokracie, levný, snadno aplikovatelný, nenáročný na státní rozpočet a podporující rozvoj soukromého sektoru.

Česká republika má ve srovnání s většinou zemí EU velmi nízký počet částečných pracovních úvazků. Proto podporujeme krátkodobé pracovní úvazky zvýhodněním zaměstnavatele při zaměstnání rodiče s dítětem do 10 let. Ale stejná situace je i v případě zaměstnávání zdravotně postižených, studentů, pracovníků starších 55 let nebo pečujících o osobu závislou na péči jiné osoby.

Aktivnější přístup k seniorům

Stárnutí populace staví před společnost úkoly, kterými se musí v následujících letech zabývat především. Nejde jen o pravidelné zvyšování příjmů pro současné i budoucí seniory (zanedbané předchozími vládami), ale o celkový přístup k seniorům. V tomto úsilí chceme spojit dosud nekoordinované síly sociální a zdravotní péče.

Základní principy přístupu k seniorům:

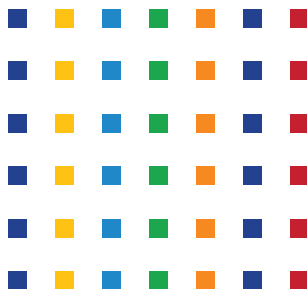
Podpora pobytu seniorů v domácím prostředí, provázání zdravotní a sociální péče (sociální terénní služby), školení geriatrických sester.

Podpora komunitních center a stacionářů, v jehož péči může rodina ponechat seni-ora přes den.

Zvýšení kvality ústavní péče, transformace lůžek na specializovaná geriatrická oddělení s vyššími standardy kvality.

Důchodová reforma

Je nutné dokončit práce na dalších fázích důchodové reformy, aby byl systém dlouho-odobě stabilní. Kombinace průběžného a dobrovolného fondového penzijního pojištění umožní dosáhnout vyšších důchodů. Lidé ze silných populačních ročníků tak dosáh-nou v novém systému na vyšší důchody a lidé ze slabších ročníků nebudou čelit hroz-bě zvyšování sociálního pojištění. Nový systém bude spravedlivý a solidární.

4. Řešení pro energetickou bezpečnost

Energetickou bezpečností rozumíme schopnost zajistit pro naše občany stabilní dodávky energie a energetických služeb:

1. v dostatečném množství a kvalitě,
2. za přijatelné ceny,
3. s garancí, že Česká republika zajistí ochranu svých strategických i životních zájmů,
4. při snížení závislosti na vnějších zdrojích.

Energetika vyžaduje mezinárodní spolupráci

Ve světě, kde v mezinárodních vztazích dominuje ekonomika, dochází k vážným změnám i v obchodu s nerostným bohatstvím a surovinami. Prudký hospodářský rozvoj a modernizace mění původně energeticky soběstačné státy v čisté dovozce a odběratele. To vedle nárůstu cen energetických komodit vede i ke zvyšování mocenské váhy těch zemí, které žádanými zdroji disponují. Dodávky energií se stávají geopolitickou zbraní a nástrojem ovlivňování zahraniční politiky. Bez strategického přístupu si do budoucna již žádný stát nebude schopen s určitostí zajistit stabilní dodávky energie. Ty jsou přitom jedním ze základních předpokladů ekonomického rozvoje.

Vzhledem k naší zeměpisné poloze a složení energetického mixu může být energetická bezpečnost ČR efektivně posílena pouze diverzifikací zdrojů a přepravních cest. Jako nejpálčivější se v současné době jeví situace v oblasti dodávek plynu a elektroenergetiky. Jakýchkoliv pokroků na poli energetické bezpečnosti lze dosáhnout především pomocí aktivní mezinárodní spolupráce, zejména na úrovni EU.

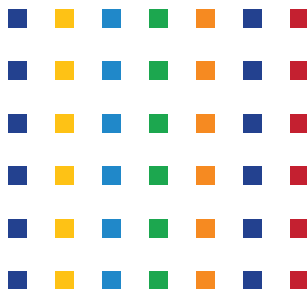
Práce na nové jaderné elektrárně se rozběhly

Na unijní úrovni bylo dosud přijato několik kroků směřujících k vytvoření společného trhu s plynem a elektřinou. Platí, že diverzifikace zdrojů i dodavatelů a transportních cest je nejlepším a nejefektivnějším řešením k posilování bezpečnosti i k dosažení co nejnižší ceny. Evropský energetický trh je podmíněn dobudováním plynovodů a elektrických přenosových soustav. Pak je možné pokročit v diverzifikaci zdrojů a zamezit negativním efektům dominantního či v některých případech dokonce monopolního

postavení dodavatelů (v některých částech EU). Důvěrně známým je příklad ruského Gazpromu ve střední a východní Evropě. Důležitou součástí posilování energetické bezpečnosti je zvyšování energetické účinnosti (méně energie při stejném výkonu) a vytváření rozumné soběstačnosti.

Posílení soběstačnosti a snížení rizika závislosti na jedné či dvou surovinách vede v České republice přes rozvoj a posílení jaderné energetiky. V současné době se rozběhl proces posuzování vlivu dostavby jaderné elektrárny Temelín na životní prostředí ve spolupráci s reprezentací Jihočeského kraje.

Co dále prosazujeme

Bezpečnost dodávek

Evropa a hlavně její východní část je závislá na dodávkách ruského plynu. V rámci Evropské unie tak budeme prosazovat co nejrychlejší dobudování plynovodu Nabucco, který do Evropy přivede přes Turecko a Balkán ázerbájdžánský plyn. Plynovod Nabucco nejen fakticky diverzifikuje energetické zdroje, ale oslabí také silnou pozici Ruska vůči Evropské unii v oblasti energetiky. Klíčovým předpokladem pro vybudování nového plynovodu je shoda všech členských států Unie. V průběhu českého předsednictví se EU této dohodě přiblížila zatím nejvíce v historii. Je však potřeba dalšího úsilí.

Dalším potřebným protřzním a bezpečnostním opatřením je výstavba terminálů v přístavech EU pro příjem tzv. zkapalněného plynu (LNG). Tak bude EU a ČR konkrétně schopna přijímat plyn pomocí tankerů např. z Kataru. Vznikne tak kvalitativně lepší situace, kterou lze přirovnat k situaci v oblasti ropy.

Energetická soběstačnost ČR

Na ruském plynu je nezdravě závislá i Česká republika. Na celkové spotřebě v Česku se totiž podílí ze tří čtvrtin. Zbytek připadá na norský plyn. Proto nehodláme dále tuto závislost zvyšovat podporou masivní výstavby plynových elektráren. Vzhledem ke schopnosti plynových elektráren rychle začít vyrábět elektřinu je však smysluplné mít k dispozici z hlediska bezpečnosti přijatelné plynové elektrárny pro případné vykrývání takzvaných špičkových výkonů, kdy je energetická síť nejvíce zatěžována. V žádném případě ale nemají sloužit ke krytí základní spotřeby elektřiny. Pro tyto účely má sloužit především jaderná energie a elektřina získaná z uhelných elektráren (upravených k ekologické šetrnosti). Prosazujeme další rozvoj jaderné energetiky a posunutí limitů těžby uhlí v místech, kde to je vzhledem k řídkému nebo žádnému osídlení možné. Posunutí těchto limitů přispěje k posílení energetické soběstačnosti ČR a stabilizuje situaci v českém teplárenství. Rozšíření těžby bude také dlouhodobě pomáhat zvyšovat účinnost elektráren. Investoři totiž budou mít jistotu dodávek uhlí na dostatečný počet let dopředu, takže budou moci investovat do vyspělejších technologií. Ty jednak zvýší energetickou účinnost a také budou šetrnější k životnímu prostředí.

Liberalizace energetického sektoru

Podnikání v oblasti energetiky musí být více liberalizováno. Konkurenční tlak mezi jednotlivými energetickými společnostmi zvýší podíl kvalitních investic do efektivních elektráren a povede i ke snižování cen elektřiny. Transparentnější systém, který nebude svázán zbytečnou administrativou a omezeními, povede jednoznačně ke zlepšení podmínek pro koncové spotřebitele elektřiny. Jednou z hlavních zásad, kterou budeme prosazovat, je, že pro firmy ze zemí mimo EU musí platit stejná antimonopolní pravidla jako pro naše firmy. Nelze dopustit znevýhodňování našich firem.

Nové technologie

Podporujeme také zvýšené investice do nových technologií v oblasti energetiky. Ať už se jedná o přímou podporu na vědu a výzkum, tak nepřímou prostřednictvím například daňových odpočtů. Taková podpora by neměla být rozdílná mezi konvenčními zdroji a těmi obnovitelnými. Jsme pro cílenou podporu vědy a výzkumu, než pro plošné zvýhodňování obnovitelných zdrojů bez ohledu na jejich technologickou vyspělost. Samozřejmostí je zapojení evropských fondů do financování takové podpory.

Silnější přeshraniční sítě

Podporujeme další budování přeshraničních rozvodných kapacit jak mezi ČR a okolními státy, tak v celé Evropské unii včetně propojení na okolní země. Chceme vytvořit jednotný trh s elektřinou, na kterém si budou moci například distributoři z Česka koupit dodávky z Francie. Jediným omezením bude cena za přenos této elektřiny, která bude odpovídat nákladům na přenos. Celoevropská konkurence způsobí plošný pokles cen a konec monopolních nebo oligopolních struktur v evropské energetice. Zároveň tím pomůžeme regionům, především balkánským zemím, kde trpí nedostatkem elektřiny.

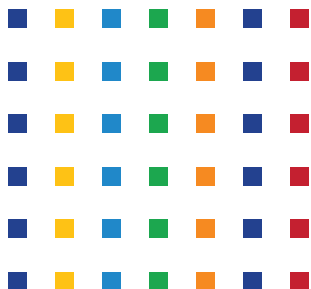
Evropské řešení – jaderná energie

V rámci Evropské unie podporujeme úsilí o renesanci jaderné energetiky. Za současných znalostí vědy se jedná o jediný vysoce efektivní, bezpečný, bezemisní a výkonný zdroj pro evropskou energetiku. Současná hospodářská recese sice zpomalila (avšak nezastavila) tempo růstu spotřeby elektrické energie, ale po nastolení

dalšího ekonomického růstu poroste i spotřeba elektřiny. Na to musíme být připraveni. Obecně by měly členské státy při svých energetických koncepcích více spolupracovat, samozřejmě s ohledem na specifika konkrétních zemí.

Uvedené cíle, pokud budou realizovány, povedou k jistotě nepřerušovaných dodávek, většímu výběru a nižší ceně elektřiny a energetických surovin a produktů pro české občany.

5. Řešení pro ČR v EU

ODS má při svém budoucím působení v EU na co navazovat. Byla to česká vláda, vedená ODS, která si na vlastní kůži vyzkoušela předsednictví v Evropské radě v praxi. Tato unikátní historická zkušenost mohla přinést celé zemi zvýšení národní prestiže. Bohužel opoziční ČSSD upřednostnila krátkodobé stranické zájmy nad zájmy celého státu, a tedy nás všech. Neodůvodněné svržení vlády v polovině českého předsednictví poškodilo Českou republiku politicky i ekonomicky. Škody, napáchané tímto nezodpovědným jednáním, se budou dlouho a těžce odstraňovat.

Úspěchy českého předsednictví EU

Přes omezený čas, který byl českému předsednictví EU vyměřen, se české vládě v čele s ODS podařilo zaznamenat řadu úspěchů.

Premiér a předseda ODS Mirek Topolánek v roli předsedy Rady EU přispěl k řešení lednové plynové krize, která v dosud nebývalém rozsahu postihla celou Evropu. Během pouhých 17 dnů se pod vedením Česka podařilo dostat Rusko a Ukrajinu k jednacímu stolu a nasměrovat je k řešení jejich sporu.

České předsednictví dotáhlo k úspěšnému konci legislativní balíček, který dále liberalizuje evropský trh s energiemi a může pro spotřebitele znamenat nižší ceny energií. České předsednictví také výrazně posunulo diskuzi o jednotném tarifu za přenos elektrické energie tak, aby byly zajištěny férové a transparentní podmínky pro provozovatele přenosové soustavy.

České předsednictví se též zasadilo o revizi energetické strategie a vznik krizového mechanismu, který zajistí větší energetickou bezpečnost EU. V rámci pětimiliardového balíčku, který je součástí Evropského plánu obnovy, zajistilo dohodu mezi členskými státy o projektech plynových propojení a zásobníků ve střední a východní Evropě. A to jako součást Evropského plánu obnovy v hodnotě pěti miliard Euro.

Mimořádný summit, který české předsednictví svolalo na 1. března, potvrdil vůli EU koordinovat postup proti ekonomické krizi. Evropští státníci se pod českým vedením zavázali, že opatření přijímaná jednotlivými státy nebudou na úkor druhých. Klíčovou součástí evropské protikrizové strategie má být i nadále nediskriminační prostředí na

vnitřním trhu EU. Evropští politici se pod českým vedením také zavázali, že po protikrizové stimulaci poptávky se co nejrychleji vrátí k dodržování pravidel Paktu růstu a stability.

Pod českým vedením dosáhla EU dohody o vytvoření stručného seznamu především místně poskytovaných služeb s vysokým podílem lidské práce, kde by všechny členské státy měly získat trvalou možnost aplikovat sníženou sazbu DPH. Toto opatření má pomoci evropské ekonomice v těžké situaci, ve které se nachází. Především pozitivně působit na zaměstnanost.

České předsednictví také iniciovalo vznik studie, v níž Evropská komise prokázala, že rozšíření Unie mělo pozitivní ekonomické i sociální účinky pro celou EU. To by mělo být pro EU pozitivní inspirací pro pokračování v tomto procesu. Zároveň se nám podařilo přesvědčit EU, že střední a východní Evropa není ekonomicky homogenní oblast a mezi zeměmi je třeba rozlišovat. Pomoc jednotlivým státům by proto měla být adresná a vycházet z reálných ukazatelů.

Pokud jde o vnější vztahy EU, české předsednictví se zasadilo o přijetí nové iniciativy „Východní partnerství“ s finanční podporou 600 milionů EUR. Jde o jeden z klíčových úspěchů předsednictví v rámci priority „Evropa ve světě“ a důležitý nástroj pro spolupráci a posilování vztahů s Arménií, Ázerbájdžánem, Běloruskem, Gruzií, Moldavskou republikou a Ukrajinou. Podařilo se nám také dojednat sérii významných setkání na nejvyšší úrovni, především summitu EU – USA, EU – Čína či EU – Rusko.

ODS v Evropském parlamentu

Také europoslanecký klub ODS se stal nepřehlédnutelnou jednotkou na půdě Evropského parlamentu. Klub po celé volební období hlasoval na plenárních a miniplenárních zasedáních dle svého vlastního hlasovacího seznamu, který byl připraven na základě programových priorit ODS. Klub tak nebyl závislý na hlasovacím seznamu, který připravoval sekretariát frakce EPP-ED a v mnoha případech byl proti programovým prioritám ODS či proti zájmům a potřebám občanů a firem České republiky. V závislosti na projednávané legislativě se jednalo o zhruba polovinu všech hlasování, které klub hlasoval dle vlastního hlasovacího seznamu. Náš vlastní „voting list“ nám umožňoval mít naprostou kontrolu nad tím, o čem a jak hlasujeme, a jistotu, že naše hlasování nejsou v rozporu s programem ODS.

Konkrétní příklady:

Klub ODS se např. zasazoval o další narovnání podmínek v otázce volného pohybu služeb. Na základě iniciativy poslanců ODS česká, estonská, maďarská, lotyšská, litevská, polská a slovenská národní delegace ve frakci EPP-ED přijala společnou deklaraci národních delegací, ve které je konstatováno, že „mnozí v Evropské unii o konkurenčním prostředí pouze mluví, avšak nejsou ochotni ho podpořit konkrétními činy. Chceme-li brát cíle Lisabonské agendy a podporu hospodářského růstu i růstu zaměstnanosti opravdu vážně, jsme toho názoru, že trh se službami EU musí být otevřen skutečné konkurenci“.

Europoslanci ODS se zamítavě postavili k návrhu Komise na zvýšení minimální daně u piva. Za prvé šlo o diskriminaci v oblasti zdanění piva před vínem. Za druhé se jednalo o zasahování do fiskální a daňové politiky národního státu ze strany evropské byrokracie. Z tohoto důvodu poslanecký klub ODS v EP zásadně nesouhlasil s návrhem Evropské komise na zvýšení minimální spotřební daně u piva od roku 2008 o 31 % oproti současnému stavu. Tento návrh by v případě přijetí vedl ke zdražení püllitru piva v České republice nejméně o 30 haléřů. Doporučili jsme české vládě, aby vůči tomuto návrhu uplatnila své právo veta. Ministr financí ČR vůči návrhu EK své právo veta uplatnil. Z podobných důvodů europoslanci ODS odmítli návrh Komise na sblížování sazeb spotřební daně u alkoholu.

Europoslanci ODS nepodpořili znění směrnice REACH (registrace, vyhodnocování, schvalování a omezování chemikálií), protože je nevýhodná pro zájmy České republiky. Nutná administrativní a finanční zátěž může malé a střední podniky ekonomicky vyčerpat a snižovat jejich konkurenceschopnost.

Europoslanci ODS nepodpořili směrnici o některých aspektech pracovní doby, jelikož se domnívají, že oblast pracovního práva patří do kompetence národních států a nesouhlasí se systémem, který v neprospěch zaměstnavatelů navrhuje evropská levice.

Roamingové služby se staly vděčným tématem Evropské komise, které využila k populistické honbě za levným voláním ze zahraničí na jaře 2007 a ukázce toho, jak

se umí evropští politici postarat o „blaho“ občanů EU. Poslanci ODS v EP byli jedni z mála, kteří nepodpořili zásah Komise do fungujícího konkurenčního prostředí. Regulace zajišťuje nižší ceny pro volání ze zahraničí za ceny stanovené pro operátory bruselskými úředníky. Na regulaci doplatí v konečném důsledku především sami spotřebitelé – volající uvnitř jednotlivých států. Pokud Komise regulativně nařídí mobilním operátorům maximální ceny roamingových hovorů, pak dojde v rámci kompenzace nákladů operátorů k zmrzení poklesu cen hovorů na vnitrostátních linkách. Investice do modernizace telefonních sítí budou rovněž omezeny.

Europoslanci ODS vždy usilovali o rozumné a efektivní rozdělování prostředků z evropského rozpočtu bez plýtvání či jejich dalšího navyšování, které by v konečném důsledku platila i Česká republika. Při každoročním schvalování rozpočtu předloženého Parlamentu Evropskou komisí hlasovali členové klubu ODS dle následujících principů v přesně vymezených případech (klub ODS se domnívá, že by „bruselská byrokracie“ měla pracovat efektivněji a s rozpočtem výrazně menším):

- Odmítali jsme zvyšování výdajů nad rámec schválený Radou.
- Podporovali jsme návrhy směřující k šetření a lepšímu využívání evropských výdajů či navýšení rezervy.
- Odmítali jsme návrhy vytvářející nové instituce bez právního základu či navyšování rozpočtu již vzniklých institucí na provozní a mzdové náklady.
- Podpořili jsme investice do vzdělání, vědy a výzkumu.
- Podpořili jsme investice na podporu malého a středního podnikání.
- Odmítli jsme subvence a další výdaje do sektoru zemědělství (příspěvky na komodity).
- Odmítli jsme jednorázové příspěvky na projekty bez přesné specifikace.

Členové europoslaneckého klubu ODS během svého pětiletého působení podali 55 interpelací na Evropskou komisi, byli zpravodaji či stínovými zpravodaji 40 parlamentních zpráv, iniciovali 8 písemných prohlášení a podali 11 návrhů stanovisek a celkem vystoupili 325x na plénu EP. Na jejich pozvání navštívilo EP přes 4000 návštěvníků z ČR.

Evropská budoucnost – nová frakce

S ohledem na předpokládaný vývoj EU jsme připraveni aktivně spolupracovat na založení nové evropské politické platformy, která se stane nositelkou alternativní vize evropské integrace vůči doposud převažujícímu eurofederalismu. Tato platforma by měla najít odraz jak ve zformování nové poslanecké frakce v Evropském parlamentu, tak ve vytvoření nové evropské politické strany. Etablované panevropské politické strany (EPP – Evropská lidová strana či PSE – Strana evropských socialistů) již nenabízejí řešení nových problémů a výzev, které s sebou nese 21. století. Utápějí se v padesát let starých poválečných představách o evropské integraci. Prosazují další jednorozměrné pokračování směrem ke „stále užší unii“, tedy další přenos pravomocí z úrovně národních států na úroveň EU.

Na půdě Evropského parlamentu se tyto velké skupiny soustřeďují na rozdělování vlivu a funkcí a působí v jakési permanentní tiché „velké koalici“, která rozmýšlá základní obrysy politického střetu a končí vždy ve všeobjímajícím konsensu, kdy se nakonec každý dohodne s každým na všem. To zcela vyprazdňuje podstatu politiky.

Ve frakci EPP-ED, k níž je ODS doposud přidružena, jsou finanční a personální zdroje alokovány tak, aby sloužily k prosazování jednostranné politiky federalizace EU. Nechceme se na tom nadále podílet. Chceme mít dostatečné politické, personální a finanční zázemí, abychom mohli prosazovat svou vlastní politiku v souladu s našimi politickými prioritami a zájmy ČR. Předseda ODS Mirek Topolánek a lídr britské Konzervativní strany David Cameron proto podepsali 13. července 2006 závazek založit po volbách do EP v červnu 2009 novou konzervativní frakci. Od té doby proběhla celá řada jednání na nejrůznějších úrovních tak, aby tento závazek bylo možno naplnit před prvním plenárním zasedáním nově zvoleného EP v polovině července 2009.

Co dále prosazujeme

Evropské peníze

Jednou z nejviditelnějších evropských politik je politika hospodářské a sociální soudržnosti. V období 2007 – 2013 má ČR z evropských fondů k dispozici 26,69 miliard eur (cca 100 miliard korun ročně). O konkrétním využití těchto prostředků rozhodujeme

u nás doma, Brusel však stanovil obecná pravidla jejich použití. ODS přitom v EP do rozhodování o podmínkách čerpání evropských fondů významně zasáhla a umožnila investovat evropské peníze například i do revitalizace bydlení. Pro veřejné rozpočty naše pozměňovací návrhy znamenaly úsporu v řádu desítek miliard korun.

Již dnes se začíná v Evropském parlamentu diskutovat, jak by měla tato politika vypadat po roce 2013. ODS se narozdíl od ČSSD této debaty aktivně účastní, předkládá a vyjednává s partnery z ostatních zemí o možných změnách. Pokud nedojde ke změně podmínek, budou naše možnosti čerpání skokově podstatně nižší. Aby tomu ODS zabránila, bude prosazovat komplexnější systém postupné přechodové pomoci regionům, které již překročí 75 % HDP (vůči průměru EU) s cílem zajistit jim jednoznačný status a větší zabezpečení v rámci jejich rozvoje. ODS podpoří větší využívání moderních bankovních nástrojů, jako jsou úvěry či revolvingové nástroje namísto dosavadního dominujícího dotačního principu, kdy je častokrát vlastní čerpání upřednostněno před efektivitou projektů. Současně bude ODS prosazovat další zjednodušení evropských pravidel a celkové zvýšení flexibility.

Rozšířit možnosti čerpání z fondů

Nezbytné bude také přehodnotit priority využívání finanční podpory EU. Pro Českou republiku je stále aktuální obnova infrastruktury, nejenom však technické, ale i kulturní a sociální. Prioritou by měly být investice do úspor energie (zateplování budov, výměny oken apod.), kvalitnějšího bydlení, informační infrastruktury, obnovy památek a kulturního dědictví, hromadné dopravy, civilní ochrany a integrovaného záchranného systému. Rozhodování o alokaci většiny prostředků by mělo probíhat na úrovni regionů, velkých měst a obcí, protože tam občané a jejich zastupitelé nejlépe vědí, jaké projekty jsou skutečně potřeba.

Konkurence v zemědělství

Strukturální fondy je třeba také více provázat se změnami v zemědělské politice, která by namísto tradiční přímé zemědělské podpory měla být přeorientována na rozvoj venkova. Téměř polovinu rozpočtu EU spotřebuje jednotná zemědělská politika (CAP). Její funkce se na trhu přeplněném zemědělskými produkty přezila a její systém boha-

tých zemědělských dotací pokrývá konkurenci na trhu se zemědělskými komoditami i potravinářskými produkty. Budeme usilovat o zásadní reformu tohoto systému po roce 2013 tak, aby nerovnosti, které přináší v neprospěch českých farmářů a výrobců, byly postupně odstraňovány.

Deformovaný evropský zemědělský trh je zdrojem dalších obtíží – uměle např. udržuje chudobu v rozvojových zemích, které nemohou vyvážit vyprodukované potraviny do Evropy. Tím evropští spotřebitelé přicházejí o možnost nakupovat levněji a zároveň se zvyšuje nebezpečí nekontrolované migrace z chudých zemí třetího světa do EU. Proto budeme usilovat o otevření evropského trhu s potravinářskými produkty, samozřejmě při dodržení všech veterinárních, fytosanitárních a hygienických norem.

Daně si nenecháme nařizovat

Věříme, že stejně jako konkurence na trhu, která nutí podnikatele nabízet kvalitnější a levnější výrobky a spotřebitelům dává svobodu volby, je prospěšná i konkurence daňových systémů. Zcela odmítáme jakékoliv pokusy harmonizovat daně přímé a také na harmonizaci daní nepřímých pohlížíme velmi zdrženlivě. Budeme pečlivě analyzovat a důsledně blokovat všechny pokusy, které by mohly vést k zavedení jakékoliv formy jednotné evropské daně, jejíž výnos by byl příjmem evropských institucí. Rozdělování daňových příjmů musí být úzce spojeno s politickou odpovědností volených politiků. Nejen daňovou, ale i fiskální politiku, včetně zdravotních, sociálních a penzijních systémů, chceme zachovat ve výlučné pravomoci národních orgánů – vlády a Parlamentu, protože její předání na evropskou úroveň není pro Českou republiku výhodné.

Rozpočet EU držet na uzdě

Budeme se také stavět proti případnému zvyšování objemu rozpočtu EU v příštím finančním období po roce 2013, protože v té době se ČR velmi pravděpodobně zařadí mezi tzv. čisté plátce do rozpočtu EU, a proto by navýšování objemu rozpočtu bylo pro naši zemi nevýhodné.

Evropská bezpečnost a vnější vztahy EU

Vždy budeme podporovat posílení akceschopnosti EU v boji proti mezinárodnímu terorismu a organizovanému zločinu, avšak bez nadbytečného omezování osobních svobod občanů či další byrokratizace. Stejně tak nepodpoříme vměšování do jurisdikce národních vlád členských zemí EU a snahu působit na chod zpravodajských služeb a jiných speciálních orgánů. Klíčové otázky národní bezpečnosti musí zůstat v pravomoci členských států. To plně platí například pro záměr vybudovat ve spolupráci s USA na území ČR součást komplexního protiraketového obranného systému.

Chceme také, aby si EU a USA v bezpečnostní a politické oblasti nekonkurovaly, ale úzce spolupracovaly a aby NATO i nadále zůstalo páteří bezpečnostní transatlantické vazby. Jakékoliv snahy o oslabení transatlantického partnerství či o vytváření paralelních vojenských struktur, konkurujících NATO, nebudeme podporovat.

Chceme, aby EU zůstala otevřená dalšímu rozšiřování o ty zájemce, kteří splní kritéria plného členství. Dodatečné kladení arbitrárních překážek do této cesty považujeme za nepřijatelné. Zvláštní pozornost chceme věnovat rozvoji vztahů s bezprostředním sousedstvím EU, ať již jde o země Balkánu, východní Evropy či Maghrebu a Mashreku.

Evropské právo

Jedním z klíčových úkolů do budoucna zůstává zjednodušení celého balíku evropské legislativy - tzv. komunitárního práva. Nejen, že obsahuje na jedné straně předpisy z dnešního pohledu již zbytečné nebo přežilé, ale navíc se stále zvyšuje počet dalších regulací a právních aktů. Tak dochází k tomu, že dnes již jsou národní legislativy členských zemí zatěžovány v drtivé většině povinně zaváděným právem přicházejícím z úrovně EU. Takto nelze pokračovat, tuto právní houštinu je třeba začít klesit. Pokud bude přijata nová smluvní úprava EU, chceme v maximální míře využívat tzv. principu obousměrné flexibility, který prosadila česká vláda a který umožňuje rušení zbytečných předpisů či návrat některých pravomocí v případě potřeby zpět z úrovně evropské na úroveň národní.

Závěr

Do evropských voleb 5. – 6. června 2009 jde ODS dobře připravena, podle našeho názoru nejlépe ze všech českých politických stran. Nepodlehli jsme ani podbízivému a podlézavému „eurohujerství“ ani přezíravému a vše odmítajícímu euronegativismu. Evropskou unii a její instituce – včetně Evropského parlamentu – považujeme za další a jistě nikoliv poslední dějství vývoje našeho kontinentu, který je poznamenán periodami integrace stejně jako dezintegrace. Evropskou unii nepovažujeme za cíl sám o sobě, ale za prostředek, který jsme připraveni jak používat, tak jej do budoucna spoluvytvářet do podoby, která podle našeho názoru nejlépe odpovídá zájmům naší země a jejích občanů.

